

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului : Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru strălănitare pe un an . . . 309 Lei	APARE DUMINECA Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor : Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei

Nedumeriri...

Biserica lui Hristos trăește astăzi momente grave. Au fost suficiente unele escese ale organelor ei, unele abuzuri nesăbuite și nesancționate, ca instituția divină să sufere.

Deși ura împotriva bisericii se mai datorește și altei pricini. Biserica propagă între oameni pacea, liniștea, fericirea, adică *binele*. Răul, dușmanul binelui, lucrează și el; și, în ținta lui lovindu-se de biserică, el atacă și biserica...

De ce însă oamenii inteligenți, popoarele luminate simt nevoia de a dușmăni biserica, de-a o prigonii, e greu de știut. La un om luminat se presupune o judecată superioară, un simț ales pentru discernerea lucrurilor, a criteriilor de adevăr, de bine și frumos. Cu atât mai mult la un popor înaintat! Și iată: avem astăzi o țară — se chiamă a fi cea mai civilizată din lume —, Franța, în care capul guvernului se declară împotriva religiei. Căci Leon Blum — nu de mult — a ținut să precizeze următoarele: „revoluția, care este ținta finală pe care o urmăresc, nu are nevoie să fie violentă... dar esențialul pentru mine este ca ea (revoluția) să se instaleze de bună voie sau cu forța, pe ruinele unui trecut înlăturat, de unde ideile de familie, de religie și patrie nu vor mai putea nici odată să renască”. (Curentul de joi, 4 Martie 1937). Guvernul de azi al Franței este un guvern al „Frontului popular”, mai pe românește, un guvern comunist. Doar singur regimul comunist sau marxist e dușmanul declarat al familiei, al religiei și al oricărei noțiuni de patrie.

Nu ne interesează la acest loc aceea ce pe directorul ziarului *Curentul* e firesc a-l nedumeri: „incapacitatea Franței de a reacționa”. Nu ne interesează nici aceea că autorul declarației de mai sus este evreu, iar evreii nu prea sunt geloși pe noțiunea de patrie, chiar când sunt prim-miniștrii într-o țară ca Franța. Poate ne-ar

interesa puțin sinceritatea acestor oameni, „înainte-mergători... cari propagă idei de cari ei nu sunt pătrunși” cum nimerit îi caracterizează la alt loc părintele Codreanu.

D. Leon Blum, ca bărbat politic cu răspundere, nu poate vorbi fără a-și controla ideile. Deducem, ceea ce de altfel e cert, că dsa a angajat în declarațiile făcute întreaga-i răspundere, — destul de estinsă altfel. Dar acest bărbat a mai declarat nu de mult că el este sionist convins. Deci un evreu care visează și dorește pentru poporul său o patrie proprie. Unde este acum sinceritatea, consecvența? Un precursor în idei al acestui bărbat politic, Lenin, a dus cu soția sa, Nadia Constantinovna Krupskaja, „cea mai ideală toamnă de căsnicie burgheză”, după mărturisirea dlui Stele Diamandî. Ceea ce n'a împiedecat pe Lenin să distrugă familia, familiile altora, cu ideile sale comuniste. Tot Lenin, înainte de războiul mondial, se stabilește în Cracovia Galiciei, în apropiere de patria sa, ca să respire „aerul rusesc”. Cronicarul spune, „la câțiva pași depărtare de frontieră, deseori, în plimbările lui, i se întâmpla să treacă pe furiș granița. Simte nevoia ca, pentru câteva clipe măcar, să calce pe pământul sfânt al patriei”. Lenin, care spunea în timpul războiului că orice apărare a patriei este o acțiune șovinistă, altă dată își iubea patria. Epigonul său atăzi n'are patrie — sau luptă împotriva ei? — dar este *sionist*. Dar, Lenin, se știe cum a murit... cum — spre mirarea medicilor — corpul lui n'a putut fi îmbalsamat, căci cu repezeală uimitoare a intrat în descompunere.

Ne interesează cu adevărat, după întoarcerea din această excursie, soarta din viitor a bisericii, ca și a patriei noastre. Tocmai de aceea ne surprind o seamă de măsuri la ordinea zilei împotriva preoților — ca să nu zicem împotriva bisericii. Desigur biserica a vestejit totdeauna politicianismul și niciodată pentru ea coborîrea

organelor ei în arena luptelor de partid nu s'a soldat cu un spor ci numai cu o scădere a prestigiului. Dar o propovăduire a dragostei de neam, politica iubirii de Țară preoțimea are datoria să o facă. Altă dată aici la noi singuri preoții au fost propovăduitorii ideii naționale românești. Cu preoți au fost pline temnițele ungurești din Seghedin, Vaț ca și lagărele Sopronului. Și încă astăzi mai este ceva, ceva foarte grav, anume primejdia comunistă. La spectrul isprăvilor de eri în Rusia, astăzi în Spania e firesc ca preoțimea să dea semne de alarmare. Când premierul unui stat cu care suntem aliați își declară pe față și fără nici o rezervă crezul său marxist, neliniștea preoțimii noastre, sau atașarea ei la crengile ce indică salvarea a tot ce ni este scump, poate fi socotită o crimă sau un „delict de drept comun”? Iată o întrebare, la care judecata sănătoasă nu-î în stare să răspundă.

Inaintemergătorul.

Preotul F. Codreanu.

Romanul „Petru cel Mare” al scriitorului rus D. Merejcovschii are o parte intitulată „Moartea Roșie”. În Nordul Rusiei, în codrii Vetlugăi se ivise o sectă, ai cărei înaintemergători vestiau, că numai așa poți să te curățești, numai așa poți dobândi fericirea veșnică, dacă te arzi de viu. Aderenții sectei se adunau, obiceiul, în mănăstiri. Alungau pe călugări, se înstăpâneau ei și prin propaganda înaintemergătorilor, creștea numărul aderenților. Fascinați de cuvintele înaintemergătorilor, se pregăteau pentru autodafeu, pentru arderea de viu. Cântau și ascultau înflăcăratele cuvântări ale înaintemergătorilor. Din când în când izbucnea câte o discuție, care era curmată prin duel cu securea. Sfârșitul duelului descoperia dacă e bine să se ardă de viu, sau nu. Inaintemergătorii și aderenții fanatici făceau planuri cum să baricadeze ușile, ca cei din lăuntru să nu poată dezerta, iar cei din afară să nu poată pătrunde. Autoritățile și armata întrebunțau toate mijloacele pentru a împiedica sinuciderea în masă a acestor sectari. Când însă venia armata, cei din mănăstire adunau repede păpuriș, paie, scoarțe, smoală și praf de pușcă. Copiii erau așezați pe lavițe, cu hainele țintuite de lemn, cu brațele legate la spate, iar pe gură li se punea căluș. În momentul când soldații începeau să dărâme construcția de lemn a mănăstirii, înaintemergătorii aruncau făclii aprinse în păpurișul, în care erau butoaiele cu

pulberea de pușcă și repede, în chip nevăzut de aderenți, dispăreau printr'o ieșire secretă. Păpurișul, paiele și scoarțele îmbibate cu smoală, ardeau. Mulțimea cânta, alții înebuniau de groază, dar ardeau cu toții. A doua zi veniau câinii atrași de mirosul cărnii arse și se ospătau din trupurile fripte. Inaintemergătorii totdeauna dispăreau, căci era obiceiul printre predicatorii morții roșii, să se mântue pe ei și pe ciracii lor, pentru ca să-și poată continua această operă de mântuire. Când erau întrebați, cum de ei nu se lasă arși, răspundeau: „Acum ceasul nostru încă n'a bătut. Se cuvine, ca noi să mai obișnuim încă. Vom fi cutezatori. Frați fără de număr vor arde, toată Rusia va arde și după Rusia, toată lumea.

Cineva a făcut observarea că nu prea sunt romancierii mai bogăți în cunoștințe ca Merejcovschii, dar și fantezia îi este bogată. Și atunci e greu să arăți dacă bogăția cunoștințelor sau bogăția fanteziei lui ne-a dat povestirea despre moartea roșie. Noi să reținem din acest tablou numai dispariția înaintemergătorilor. Iar ca să înțelegem, că această dispariție e în obiceiul unor înaintemergători, să ne aducem aminte, de pildă, de revolta din atelierele „Grivița” din București, mai ales de următoarele fapte de atunci: Muncitorii s'au baricadat în atelier. Inaintemergătorii lor și ciracii acestora amenințau cu moartea pe cei ce voiau să părăsească atelierele. În momentul însă, când s'au auzit cele dintâi țecănituri de mitraliere, înaintemergătorii au dispărut. Cu alte cuvinte scenele din codrii Vetlugăi de pe vremea lui Petru cel mare s'au repetat întocmai. Asemănarea dintre purtarea înaintemergătorilor morții roșii din Rusia și purtarea predicatorilor morții roșii dela noi este desăvârșită.

O, și câți înaintemergători avem noi mai ales în vremile de după războiu, cari propagă idei, de cari ei nu sunt pătrunși, idei pe cari le vestesc dintr'un interes meschin, sau idei pe cari numai spiritul de negație, numai superficialitatea și absența de orientare le poate explica. Noi atribuim desorientarea și superficialitatea lipsei de cunoștințe, lipsei de învățătură, de carte. Dar cunoștințele, învățătura, în felul cum sunt văzute, vin din afară. Ni se îngrămădesc în creier și noi ne pierdem echilibrul, fiindcă am trecut cu vederea centrul de gravitațiune din noi: sufletul.

Sfintele Evanghelii vorbesc despre un Inaintemergător, despre sfântul Ioan Botezătorul. Despre acest înaintemergător îmi pusesem gândul să scriu, dar se vede că în loc de a vorbi despre

sfântul Ioan Botezătorul, voiu vorbi mai mult despre înaintemergătorii de azi. De altfel și sfințele Evanghelii ne dau foarte puțin text despre Ioan. Parecă e și firesc să se vorbească mai mult despre mărunții înaintemergători de azi și de altădată, decât despre cei mari. Ioan însuși a zis: „Se cade mie a mă micșora“. Unge găsim astăzi un înaintemergător, care să se micșoreze pe sine, care să spună: nu sunt așa de învățat cum se pare, nu sunt așa mare, nici bun, n'am talentul ce-mi atribuiți, n'am încă pregătirea pentru slujba la care râvnesc. Ioan nici n'a prea vorbit despre sine, iar când i se cerea să spună: tu cine ești, el se umilia, se micșora, se topia de gândul la Hristos, cum se topește zăpada de razele calde ale soarelui. A trebuit să vină Hristos Domnul, să arate caracterul de sfânt al lui Ioan Botezătorul: Nu trestie clătită de vânt, nu om îmbrăcat în haine noi, ci proroc și mai mult decât proroc: inger în trup.

Prin ce și-a însușit Ioan aceste calități, prin ce a ajuns la acest caracter de înaintemergător? Ca ieri școlarii aveau la îndemână manualele, cărțile bibliotecilor, scrierile alesc cu migăleală din lumea întreagă. Astăzi tehnica face instrucție, tehnica modernă dă educație și pentru mulțime și pentru așa zișii înaintemergători. Cartea e disprețuită. Cartea va fi scoasă din folosință. In vechime se celia, se analiza, se diseca textul clasicilor, spre a-i cunoaște frumsețea, sobrietatea. Se jertfia vreme îndelungată pentru temeinica cunoaștere a caracterelor înfățișate în scrieri. Astăzi e deajuns o oră, două, ca toate să ți se deie într'un film. Cinematograful dă serii de oameni instruiți. In vechime instrucția și educația se făceau prin îndelungate meditații, prin adâncire, iar azi se fac prin distracție. Rezultatul firesc este, că prin atâta distracție rămânem distrați: gândul și mintea ni sunt la toate și nicăiri: împrăștiată. Superficialitatea acestei împrăștieri de minte aduce și în caractere superficialitate, căci nu avem vreme să ne pătrundem de o idee, să ne însușim un ideal, să ni se imprime un ideal:

Ioan Botezătorul a trăit vreme îndelungată în pustie. Aceasta i-a fost școala, aici s'a pregătit pentru chemarea de înaintemergător. Câtă deosebire între această educație și între instrucția de azi prin distracție. Scopul educației de azi este să ne facă cunoscută lumea din afară de noi. Vechea educație și mai ales educația de sine a sfântului Ioan Botezătorul avea drept scop cunoașterea lumii din lăuntru propriu. Negreșit, lumea din afară de noi e atât de bogată, atât de frumoasă, că trebuie să cunoaștem ceva

din ea. E trebuința, ca în școală să se dea atenție și prin prelegeri, prin manuale și prin bibliotecii auxiliare bogățiilor din lume. Nu prea este școlar, care să nu fi citit istorisirii închipuite, călătorii imaginare, povești și romane scrise pentru popularizarea științelor. Aduceți-vă aminte cu ce încordare ați citit „cerul înstelat“ și visurile înstelate ale lui Flammarion, prin cari ne poartă de pe o planetă pe alta și dintr'un sistem solar în altul, ca în sfârșit să nu mai vedem pământul decât un fir de praful, iar cititorul ajunge să se piardă pe sine în nesfârșitul și neînchipuitul spațiu, sau să-și înalțe un tron imaginar deasupra nesfârșitului șir de sisteme solare. Cu aceeași bogată fantezie ne poartă Verne cu romanele sale dealungul Siberiei, prin pădurile Africei, prin deșertul de gheață, în adâncul mărilor, spre centrul pământului, sau în lună, ca să ne înfățișeze bogăția de animale, de plante și de minerale, obiceiuri și locuri, oameni și întâmplări.

Sunt bune și trebuincioase toate acestea și numai superficialitatea noastră este pricina că pierdem din vedere rostul educativ al acestor scrieri, reținând prea puțin din partea instructivă, iar în mod covârșitor partea distractivă. In felul acesta uităm, că alături de lumea mare din afară de noi, mai este o lume în lăuntru nostru, pe care Ioan Botezătorul ne dă exemplu s'o cunoaștem. Dela Paracelsus și până azi se vorbește mereu despre Macrocosm și Microcosm, despre lumea mare, care ar fi cea din afară de noi și lumea mică din lăuntru nostru, dar prea ne-am dedat la călătorii în lumea din afară și prea am uitat să întreprindem călătorii în lumea din lăuntru nostru. Numai acestea ne-ar da putința să înțelegem, că adâncul mărilor și oceanelor, întinericul pădurilor seculare, deșertul Saharei și deșertul de gheață, cu toate bogățiile și comorile, cu toate varietățile își au o paralelă mult mai interesantă în lumea sufletului din noi.

Superficialitatea poate fi definită în multe chipuri. I se poate spune: fire mulțămită cu cele din afară, care prețuește mai mult haina decât pe om. Suntem mai aproape de adevărata definiție, dacă-i spunem: neputința de a pătrunde, de a aprofunda lucrurile. Adevărata definiție însă o avem numai înțelegând, că superficialitatea este necunoașterea temeinică a lumii din lăuntru nostru. Tot ce numim superficialitate înafară de aceasta, este numai urmarea, sau manifestarea adevăratei superficialități. Plaga lumii noastre este superficialitatea cu tot convoiul său de urmări și de manifestări.

Săptămâna.

„Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: „Tată am păcătuit împotriva ceriului și împotriva ta, și nu sunt vrednic să mă chem ca pre unul din argații tăi“.

Luca 15, 18-19.

Am văzut tabloul „Fiul risipitor“ de Vereșciaghin. Multă vreme după aceea, — și acum oridecâte ori citesc parabola fiului rătăcit — am rămas profund impresionat de expresivitatea *rătăcitului*.

Istoria fiului rătăcit este atât de cunoscută, încât ar fi inutil să o mai repet.

Tabloul înfățișează fiul reîntors din decadență în brațele tatălui. Servitorimea în jurul lor cu toate bunătățile: Unul cu o cămașă albă, altul cu încălțăminte, altul cu un inel, alții gata de a junghia vițelul cel gras. Toți aveau fața plină de veselie și bucurie.

La o mică depărtare, pe fondul tabloului se proiectează fratele mai mare cu fața rotundă, rumenă, bine îmbrăcat, în mijlocul unei turme de vite. Se vedea pe înfățișare: rânduiala și chibzuința, siguranța de sine și seriozitatea. Dar peste toate acestea — radiind din fața lui — se așterne *egoismul și ciuda* că fratele său după ce a cheltuit o bună parte din averea strămoșească s'a reîntors acas.

Mai impresionant în acest tablou este înfățișarea trinității: *tatăl iertător, fiul căit, iar fratele rigid, plin de prejudicii*.

Pe fața tatălui se reoglindeste suprema fericire a părintelui cu pruncul reînviat în brațe. Fiul risipitor, îmbătrânit fără de vreme, cu fața suptă de mizerii, de foame și roasă de vicii, nespălat, ne ras, cu ochii plini de lacrimi, ascunși de rușine sub pleoapele licărind *nădejdea iertării*. Fratele cel mare întruchipa **prejudiciul social**, care nu poate admite unui păcătos trecutul ci stă contrariat, în ciudat, că risipitorul averii strămoșești în loc de a fi izgonit cu câinii dela casă este primit cu toate onorurile.

Din pilda fiului risipitor, se desprind caracteristicile lumii de ieri, de astăzi și de totdeauna: *rătăcirea, prejudiciul, căința și iertarea*.

Pildele nedesmințite ale Mântuitorului Hristos, în veacul al XX-lea, veacul relativității, sunt privite înșile ca foarte relative.

În săptămâna Fiului risipitor, în săptămâna în care se poate măsura — cu experiențe de veacuri — *deșertăciunea vieții*, au apărut într'o revistă, cu scop de popularizare, invențiile și progresele științei cu descoperirile mai de seamă din 1936. Autorul articolului, — desigur un

evreu internaționalist, după nume — face să se creadă, că anumite descoperiri ale anului 1936, sunt pur și simplu „...fenomenele dispariției granițelor dintre moarte și viață“...

De ce?

Pentru că un profesor rus, Dr. P. N. Kapterev, a descoperit la 2 m. 10 cm. adâncime, în localitatea Strovorodinov (Siberia) sporii vii — în ghiată — ai unor vegetale, ce trebuie să fi zăcut acolo, de peste câteva sute de mii ani. Readuse la lumină și căldura normală — se zice — că și-au continuat viața. Cea mai interesantă descoperire pare a fi „emisiunea electrică a creierului omenesc“. Dr. W. Grey Walter, dela spitalul de boli nervoase din Maida Vale, lângă Londra, a fost primul care a dat o utilizare seismograferelor cerebrale în medicină. După el a venit Dr. Donald B. Lindsley, prof. la Western Reserve University (America) a făcut observațiuni asupra copiilor din punct de vedere biologic. Pentru a studia — deocamdată, tendința este a se observa — fazele emotive ale copiilor mici, li-se pun aparate electrice: microfoane la urechi, diferiți magneti în jurul craniului și un cadran cu ac mobil, prin care se măsoară intensitatea bucuriei și veseliei vârstei copilărești.

Cea mai curioasă descoperire este totuși cea anunțată de Dr. W. M. Stanley, dela Institutul Rockefeller (New-York). Acesta a găsit o substanță chimică, ale cărei cristale au câteva din „proprietățile vieții“. „Pe cât se pare, Dr. Stanley, a descoperit inelul dintre *moarte și viață*“. Chirurgia plastică poate modifica o fizonomie, în așa fel încât să devie cu totul de nerecunoscut, sau să îndepărteze cicatricea, Dr. Travis, este inventatorul chirurgiei plastice. Nu mai adaugăm principiul „baloanelor roboți“ pentru explorarea stratosferei.

Lumea de astăzi se ocupă de longevitate și îndeosebi de comoditatea vieții.

Văzută prin prizma pildei fiului risipitor, preocuparea lumii, cu toată chibzuința, se poate spune caracteristica: *deșertăciunea deșertăciunilor*. La baza vieții omenești, stăpânește osânda Creatorului: „...Din pământ ești și în pământ vei merge“. Moartea, cu toate consecințele ei, va fi sfârșitul omului. Ce importanță poate avea, o viață prelungită cu 50—100—200 ani?... Tot moartea îi va fi sfârșitul. Toate descoperirile, nu pot — cel puțin nu se văd deocamdată mijloacele — altera sensul vieții.

Oricâți spori vii se vor afla în ghetari, oricâte substanțe chimice, oricâți și oricât de perfecți roboți se vor descoperi, și în fine ori câte apa-

rate seismice vor pune ca observatoare copiilor, lii risipitori vor exista, și deci atâta vreme cât vor fi oameni cumiști și mai puțin cumiști lacomi și cumpătați, sgârceți și invidioși, toată învățătura Mântuitorului Hristos rămâne valabilă și nedesmințită.

În toate timpurile, omul va fi silit să ceară iertare Tatălui Ceresc, întocmai ca și fiul risipitor.

Pr. Traian Constantin

Pe marginea „Farului“.

1. Marea frățietate baptistă!

O întâmplare a făcut ca să-mi ajungă în mână „Farul creștin” Nr. 2 din 1937. Se știe că acest „far” apare de 2 ori pe lună la Arad și este unul dintre organele de publicitate ale baptiștilor.

Imi permit ca asupra unor părți cetite să fac și un scurt comentariu. Iată ce scrie pe pagina primă — pe care sunt și fotografiile celor „doi sfinți ai baptiștilor (Dr. Truett și Rushbrooke)”. „Vă rugăm din nou să țineți această zi (7 Februarie 1937: Duminică alianței baptiste mondiale) și vă îndemnăm să luați în această zi la inimă și vă rugați pentru marea noastră frățietate unită în Alianța Baptistă Mondială”.

Cetind nu-mi venca să cred ochilor! În timp ce conducătorii Bisericii ortodoxe române îndeamnă mereu — pe preoți și credincioși — să se roage pentru Rege și „Pentruca Dumnezeu să-i supună sub picioarele Lui pe tot dușmanul și contrarul”, ce ar vrea să ne tulbure liniștea și pacea în Țară, în același timp conducătorii alianței baptiste îndeamnă pe Români să se roage pentru marea lor frățietate (!) baptistă mondială! Să nu se uite că „Duminică baptilismului” s'a hotărât a se ține în 1926 la Budapesta. Pentru o și mai perfectă lămurire reproduc ceea ce s'a scris la timpul său în foaia baptistă ungurească: „Szeretel” și anume: „Conferința de încheiere (baptista la Budapesta) a hotărât ca în fiecare an, în prima Duminică din Februarie toți baptiștii să se roage pentru alianța mondială și țin serviciu divin despre însemnătatea ei!” (Extras din cartea: „Baptilismul în România”... de Dr. Grigore Gh. Comșa).

2. Niceia-Budapesta!

În aceeași carte mai scrie neuitatul episcop și despre lucruri de un prea dureros adevăr: „La Niceia s'a apărut dreapta credință contra lui Arie iar la Budapesta s'a dat semnalul de luptă contra Românilor, ca să nu mai stea în credința dela Niceia, ci să se facă baptiști”. Preoții și învățătorii — luminătorii satelor — țin intruniri de protest împotriva revizionismului maghiar iar baptiștii din România execută și astăzi hotărârile Budapestei revizioniste. Până când?! Până când cărmuitorii Țării noastre mai tolerează să se arunce în modul acesta cu pietri în Biserica neamului — păstrătoarea naționalismului românesc?!

3. „Unitatea familiei baptiste”!

Mai departe — scrie „Farul creștin” — vizita președintelui și secretarului în țările răsăritului a făcut mult ca să cimenteze unitatea crescândă a familiei baptiste”.

Admirabil! Conducătorii firești ai neamului nostru se străduiesc să formeze o mare familie românească și să strângă rândurile în jurul Tronului și al Bisericii strămoșești, iar baptiștii din România ca „să cimenteze unitatea familiei baptiste mondiale” (!) „Anul 1937 (scrie Farul) va vedea o întărire mai mare a acestor legături. Conferința mondială a tineretului baptist se va întruni la Zürich, Elveția”. (Dece nu la Geneva sau iar la Budapesta?!)

4. Din împărat... general!

Noi știm ca lui Iisus, la naștere, cei trei crai dela răsărit i-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă, ca celui mai mare împărat, preot și proroc ce avea să fie și a și fost, iar acum spre surprindere constatăm că baptiștii l-au militarizat pe Mântuitorul, coborându-L la rangul de general dela acela de împărat: „Porunca generalului nostru! e tot aceeași: „Duceți-vă în toată lumea și predicați evanghelia la orice făptură”. Așa scriu baptiștii despre Mântuitorul!

5. Apostoli și episcopi sau președinți și secretari?!

Mai știm și aceea că Mântuitorul a ales pentru răspândirea învățaturii sale divine pe apostoli iar apostolii au rânduit episcopi (Tit și Timoteiu) dar n'am găsit nici unde până acum că ar fi format „alianțe mondiale” cu președinți, vice-președinți și secretari ca: Mac Neil și Rushbrooke!

Ca încheiere întreb: se va mai tolera mult ca să se aducă asemenea hule învățaturii Mântuitorului și să se arunce cu pietri împotriva Bisericii străbune și a neamului românesc.

Pr. Tiberiu Șuta.

Instrucțiuni cu privire la purtarea socoților și administrarea averilor bisericesti.

de PETRU TOMA
esa-tor-eparhial.

Protocolul principal.

Protocolul principal se compune la rândul său din alte diferite 7 despărțemante.

Despărțemântul I cuprinde remanența exactă a banilor gata ce rămân dela linca anului expirat. Bani gata ce rezultă din socoată și ce se transpun în socoata anului viitor trebuie să existe și în numerar în casă. Dacă această sumă nu se va trece exact, vor trebui să se facă ulterior corecturi în tot cuprinsul socoții. Despărțemântul I se compune pe tipărituri în forma aceasta:

Nr. curent	Denumirea obiectului	Are să intre			A intrat		Rămâne rest la 31 Dec. 193----	OBSERVARE
		Restanță din anul 1936	Pe anul 1937	La totală	Vezi poz. ziarului de casă Nr.	Luna	Suma	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Remanența banilor gata din anul 1936							

Și acest despărțământ e simplificat, pentru a putea fi înțeles și de cei cu elementare cunoștințe de contabilitate. La intrate avem o singură rubrică pentru suma în numerar, după cum am făcut și cu ziarul de cassă, nu avem intrate în numerar și intrate în obligațiuni, căci în cazul de față pentru simple operații ca de exemplu capitalizarea intereselor ar trebui mai întâiu suma intereselor capitalizate, jurnalizată la intrate în numerar, apoi la eșite în numerar și apoi la intrate în obligațiuni, sau dacă se ridică o sumă oare care din capital, această sumă trebuie trecută mai întâiu la intrate în numerar și apoi la eșite în obligațiuni; ori astfel de operații sunt prea complicate și nu vor putea fi așa de ușor înțelese de către epitropi, administratorii averilor noastre bisericesti.

Despărțământul II cuprinde bani împrumutați la particulari în schimb de obligațiuni, bani elocați în obligații de stat și bani elocați la diferite case de păstrare; în despărțământul III se vor însemna interesele după aceste capitale și în despărțământul IV se vor însemna eventualele anticipațiuni de bani din cassa bisericii, pentru spese de proces, bani cari vor trebui restituiți bisericii îndărăt. Evidența acestor despărțăminte se poartă toate trei pe o singură tipăritură.

Despărțământul II are următoarele rubrici, cari trebuiesc completate cu datele necesare indicate de ele și anume: 1. numărul curent; 2. numele datorășului; 3. numărul casei, și aceasta pentrucă într'un sat se poate întâmpla ca să fie doua persoane cu același nume și pronume, și pentru evitarea eventualelor confuzii și neplăceri, e necesară și această rubrică în despărțământ; 4. data obligațiunii sau a elocării banilor, pentru a ști data precisă când am dat în împrumut sau am depus suma respectivă, pentru a putea calcula interesele; 5. pe lângă ce procent, pentru a putea și noi controla dacă calcularea intereselor s'a făcut corect; dacă s'a întabulat averea sau nu și în ce rând, dacă mai sunt și alte eventuale întabulări, asupra averii respectivului debitor și aceasta e necesar a se face pentru a avea garanția încasării sumei împrumutate; 7. Din ce constă averea ce am întabulat-o pentru a ști și organele de control.

Urmează acum seria rubricelor cari poartă evidența capitalului împrumutat sau depus astfel împărțite: o rubrică mai mare pentru însemnarea evidenței capitalului ce „are să intre“ o alta pentru evidența capitalului ce „a intrat“ cari, fie care la rândul său se împarte în mai multe rubrici și anume I. rubrica „are să intre“ cuprinde 8. datoria veche rămasă la 31 Decembrie anul trecut, 9. datoreaza pentru capitalul împrumutat în decursul anului pe care se încheie socoțile și 10. datoria veche cu cea nouă fac la olaltă. În rubrica 10 deci avem evidența întregului capital ce are să se restituie în cassa bisericii. II. Rubrica ceialaltă „a intrat“ cuprinde următoarele rubrici mai mici; 11. data solvirei și aceasta e necesară pentru motivul că debitorii din parohii fiind în majoritate oameni săraci, — căci cei mai înstăriți nu împrumută bani, — vor achita capitalul împrumutat în mai multe rânduri, așa cum vor putea, deaceia e necesară această rubrică și următoarea 12. poziția ziarului de cassă, unde s'a introdus mai întâiu suma solvită, căci s'ar putea întâmpla ca la încheierea lor să scape vre-o sumă din ziarul de cassă neintrodusă în despărțământ și la încheiere nu va consuna protocolul principal cu socoța generală, și dacă noi avem introdusă poziția ziarului de cassă a sumelor solvite, îndată putem afla ce sumă am omis a o introduce. Urmează rubrica 13. a împăcat prin solvire în bani gata; 14 a împăcat prin ștergere; 15. a împăcat la olaltă din capital și în fine

o ultimă rubrica, dar foarte importanta, a 16-a, pentru introducerea capitalului ce mai rămâne de achitat.

Despărțământul III pentru evidența intereselor, care are armătoarele rubrici: 17. (fiind toate pe aceeași tipăritură, numărul curent îl numerotăm continuativ), datoria veche în interese rămasă la finea anului trecut; 18. cât face datoria în interese pe anul curent și 19. cât fac ele ambele la olaltă. Urmează rubrica ceialaltă pentru însemnarea sumelor ce au intrat în contul intereselor și anume: 20. poziția ziarului de cassă unde s'au introdus mai întâiu aceste sume; 21. cât a achitat prin solvire în bani numerar; 22 cât a achitat prin dare de obligațiuni; 23. cât a împăcat prin ștergere; 24. și cât face suma achitări în datoria în interese la olaltă și în fine 25. care este suma ce a mai rămas în restanță de achitat în interese.

(Urmează)

ȘTIRI

Astra Bănățană. Dumineca trecută s'au întrunit la Timișoara o seamă de intelectuali ai Bănătului, în scopul de a înființa o regională a Astei în provincia noastră. Cu acest prilej s'a ales și un comitet în frunte cu dl inspector general școlar Sabin Evuțian. Astra Bănățană, cu cadrele conducătoare compuse indeosebi din profesori și medici, are în provincia noastră un teren de activitate destul de prielnic. Ii și dorim, din tot sufletul, cel mai desăvârșit spor la muncă!

Invățătorii sectari scoși din învățământ.

Aflăm că Ministerul Educației Naționale a luat înfășișit o măsură binevenită prin aceea că a dispus revizoratorilor școlare ca pe viitor să nu mai numească învățători sectanți în posturile vacante dela școalele primare din Țară. Un minister care se numește al *Educației Naționale* nici nu putea să nu ia — mai de vreme sau mai târziu — această măsură, imperios reclamată de interesele Statului!

În Cebza (protopresbiteratul Ciocovei) tânărul preot Tiberiu Buru, a cupunat în Dumineca vameșului și a faiseului, 61 perechi concubini. Vârsta mirilor variază de 20 la 71 ani. Socotind după firea refractară a bănățanului, munca păr. T. Buru, este de toată lauda.

Majorări de tarife C. F. R. Regia autonomă C. F. R. aduce la cunoștința generală, că cu începere dela 1 Aprilie 1937 se majorează toate tarifele C. F. R. mărfuri, mesagerie și bagaje cu 15 la sută și toate tarifele de călători cu 10 la sută. Nu intră în dispozițiunile de mai sus călătorii din cl. III-a în cuprinsul aceluiași județ.

Mulțumită publică. Oficiul parohial ort. rom. din Săceni mulțumește și pe această cale donatorilor pentru ofrandele primite. Profesor Nicolae Grivu șc. norm. Timișoara 500, Inspectoratul reg. silvic Timișoara 100, Pavel Suru librar București 100, Pr. Nicolae Bojin 100, Pr. Adrian Groza Gavojdia 100, Prof. Traian Simu deputat Lugoj 100, Nicolae Cornean consilier eparhial Caransebeș 50. Total 1050 Lei. Suma din urmă 44118 Lei. Total general 45168 Lei.

Mulțumită publică. Oficiul parohial și parohie: ii ort. rom. din Ticvaniu mare, mulțumesc și pe această cale celor de mai jos pentru ofrandele primite. Direcțiunea Silvică U. D. R. din Oravița 10.000, Preotul și Biserica din Mănticul Mare 112, Preotul, Biserica și credincioșii din Gârliște 320, Preotul, Biserica și credincioșii din Luncavița 166, Anastasia Imbru din Ploești 100, Preotul, Biserica și credincioșii parohiei Bozovici 220, Preotul, Biserica și credincioșii parohiei Fărlug 135, Preotul, Biserica și credincioșii parohiei Șemlacul Mare 319, Preotul pensionar C. Lăpădatu, Vultureni jud. Tecuci 500, Funcționarii Administrației Financiare Lugoj 1030, Preotul, Biserica și credincioșii parohiei Ticvaniu Mic 190, Biserica ort. rom. din Cerna 100, Preotul și credincioșii parohiei -Unip 120, Credincioșii parohiei Țerova 75, Preotul și credincioșii parohiei Criciova 150, Biserica și credincioșii parohiei Berecuța 288, Biserica parohiei Bocșa Montană 100, Preotul și Biserica parohiei Denta 63, Preotul și Biserica parohiei Rudăria 30, Doctor Cărăbaș primar din Oravița Montană 200, Doctor Lința avocat din Oravița Montană 100, I. B. 1000, Preot V. Musta protopop Oravița Montană 500, Credincioșii parohiei Vermeș 194, Biserica parohiei Vasiova 150, Credincioșii parohiei Hitiaș 220, Preotul, Biserica și credincioșii parohiei Banloc 135, Biserica parohiei Greoni 50 Lei. Total 16.767 Lei. Oficiul parohial.

CONCURSE.

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 4178 B. ex. 1936 dđto 7 Iulie 1936 se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh, în parohia de cl. II în comuna *Duboz* protopresbiteratul Buziașului devenită vacantă prin moartea parohului Isaia Suru.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Sesiunea parohială constatatoare din 64 jug. 12 st. □. din care 3 jug. 875 st. □. fânețe restul arabil.
2. Stola uzitată.
3. Birul parohial nu se votează.
4. Casa parohială (fosta școală confesională).

Se observă că noul ales nu va putea ocupa locuința decât după terminarea școlii noi.

Toate dările după venitele împreunate cu această parohie le va solvi parohul ales, care va face văruirea și curățirea internă a locuinței. Posta sală de învățământ va rămâne în folosința bisericii ca sală de ședințe.

Recurenții la acest post având prealabil binecuvântarea arhierescă, își vor înainta cererile însoțite de documentele recerute Consiliului parohial din Duboz prin Oficiul protopresbiteral tractual.

Recurenții se vor prezenta cu prealabilul aviz al Oficiului protopresbiteral, în sfânta biserică din Duboz în vre-o duminică sau sârbătoare, nu însă în ziua alegerii spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Duboz, din ședința consiliului parohial ținută la 15 Noembrie 1936.

Consiliul parohial.

În conțelegere cu oficiul protopopesc.

Nr. 7295 B ex 1936.

Concursul de mai sus se aprobă și se publică pe lângă următoarele:

1. Repararea și ținerea în bună stare a casei parohiale cade în sarcina comunei bisericesti, care este obligată să pună la dispoziția preotului casa în condițiuni de a putea fi locuită.

În baza aliniatului ultim al §. 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decizului consistorial dđto 3 Martie 1914 și 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și având în vedere decisiunea Cosistorului mitropolitan Nr. 358:1928 din 13 Noemv. 1929, — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preotești.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută la 26 Ianuarie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

**

Pe baza decizului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3995 B. ex 1934 se publică concurs pentru postul de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul Pavel Brinzei din parohia de clasa III. din Macoviște protopresbiteratul Bisericii-albe, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, cu următoarele retribuțiuni.

1. $\frac{1}{2}$ (jumătate) din sesiunea parohială.
2. $\frac{1}{2}$ (jumătate) din toate venitele stolare uzuale.
3. De locuință se va îngriji alesul capelan.

Recurenții la acest post — având incuviințarea P. S. S. Parintelui episcop diecezan — își vor înainta cererile de concurs prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Oravița Consiliului parohial din Macoviște.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică din Macoviște, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Macoviște din ședința consiliului parohial ținută a 26 Aprilie 1936.

Belcea Brutus m. p.
proot, președinte

Emanuil Imbri m. p.
notar

În conțelegere cu Oficiul protopopesc: *Virgil Musta*
protopop

**

Pe baza ordinului Venerabilului Consistor diecezan dđto 26 Ianuarie 1937, Nr. 7719 B. ex 1936, să publică concurs la parohia II-a de clasa primă, pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul Victor Popoviciu din Satul-nou, protopresbiteratul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 de zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, cu următoarele beneficii:

1. $\frac{1}{3}$, din sesiunea II-a parohială, care o folosește parohul Victor Popoviciu.
2. $\frac{1}{3}$, din toate venitele stolare uzitate în comună, din parohia II-a.

Alegândul capelan se va îngriji singur de locuință. Viitorul capelan, va catehiza la școlile primare din loc, va servi la rândul său și va suporta sarcinile publice împreunate au realitățile, cari formează dotațiunea sa de capelan.

Recurenții, își vor înainta cererea de concurs ajustată cu documentele prescise, prin Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral, comitetului parohial din Satul-nou, iar cu prealabila încredințare a părintelui protopop, se vor prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică, — dar nici de cum în ziua de alegere, — spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare bisericească.

Concurenții la acest post, au să prezinte act de învoire dela Prea Sfinția Sa Domnul Episcop diecezan, fără de care act, nu pot fi luați în considerare.

Satul-nou, din ședința comitetului parohial, ținută în 31 Ianuarie 1937.

Vasile Lazar

notarul comitetului parohial.

Ioan Murgu

protopresbiter, președinte.

Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu.

Nr. 1641/1937.

COMUNICAT.

Se aduce la cunoștință candidaților de preoți că în Arhiepiscopia ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu, sunt vacante 27 parohii bugetate iar în regiunea secuiească alte opt parohii nouă, recunoscute de către Onor. Minister al Cultelor și Artelor.

Onor. Minister al Educației Naționale a binevoit a asigura salariul de învățator catehet pentru 47 localități în regiunea secuizată din județul Ciuc, Treiscaune și Odorheiu, în care urmează a se institui preoți.

Ceice doresc să ocupe vre unul din aceste posturi, să înainteze în termen de 30 zile Prea veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, Sibiu, cereri însoțite de acte asupra pregătirii teologice. Absolvenții de academii teologice licențiați în teologie să aibă Certificat de calificare preotească, iar candidații hirotoniți să prezinte carte canonică dela Chiriarhul lor.

Dintre candidații la aceste posturi vor fi preferați ceice cunosc împrejurările și condițiunile din regiunea secuizată.

Sibiu, din ședința bisericească a Consiliului arhiepiscopesc dela 22 Februarie 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc ort. rom. Sibiu.

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

Nr. 1831/1936 c. f.

Extras din publicațiune și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Stana Milu născ. Vrancuța contra urmăritului Dumitru Milu sen. la cererea urmăritoarei, Judecătoria ordonă: Licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881, asupra porțiunii din imobilele înscrise în c. f. a comunei Cornereva, din circumscripția Judecătoriei Teregova, anume: pag. 2777, 4408, 4285 pentru încasarea creanței de 13.200 Lei, capital spese de proces și de executare de 500 Lei, fixate până acum, spese de 320 Lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune. Prețul de strigare se stabilește la valorile sus arătate care poate fi redus cu 25%.

Fixeaza termen pentru tinerea licitațiunei pe ziua de **16 luna Martie, anul 1937, ora 10**, în casa comunală a comunei **Cornereva**.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de 75% din prețul strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar ori se predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație.

3. Fiscul cât și creditorii ipotecari și privilegiați nu sunt dator să depună garanție în calitate de licitanți.

4. Dacă cumpărătorul nu îndeplinește în termenul fixat condițiunile de licitație pierde garanția iar licitantul scutit de garanție este dator ca în 8 zile socotite dela înmânarea somațiunii dată de c. f. să depoziteze judecătorește suma garanției (art. 21 XLI 1908 apoi la cererea ori carii părți instanța c. f. va ordona o nouă licitație (art. 185 LX 1881).

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele de birou la instanța c. f. Teregova și în primăria comunei Cornereva (art. 147 punct. g. LX 1881).

Dată în Teregova la 16 Decembrie 1936.

Jud. **I. O. Bubenec** m. p. dir. c. f. **I. Bica** m. p.

Pentru conformitate: **I. Bica** dir. de c. f.

Cu onoare aduc la cunoștință, că sunt producătorul unui nou fel de

„CHEAG“

făcut după cele mai noi metode chimice. — Prin superioritatea lui acest

„CHEAG“

dominează toate fabricatele puse până azi în vânzare și este cel mai bun **Preparat** pentru închegarea **LAPTEIUI** și prepararea **BRÂNZEI**. Onorații Domni Preoți și Învățători sunt rugați a binevoi, ca în sfera lor de activitate civilă, să :- răspundească sus arătatul anunț în popor. :-

Încercați și vă veți convinge!

Expediez prompt la cerere!

Cu toată stima:

Grim. Oberdorfer, Caransebeș.

Producător de Cheag Str. Târgului 30.

1-12